

**UCHWAŁA NR XXVIII.170.121
RADY GMINY GŁOWACZÓW**

z dnia 20 lipca 2021 r.

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Radomiu skargi
Prokuratora Rejonowego w Koziencicach na uchwałę nr XVII.97.2020 Rady Gminy
w Głowaczowie z dnia 27 marca 2020 roku w sprawie przyjęcia „Programu opieki nad
zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności na terenie Gminy Głowaczów na
rok 2020”**

Na podstawie art.18 ust.2 pkt.15 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 2020r poz.713 ze zm. / w związku z art.54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Tekst jednolity Dz. U. Nr 2019, poz.2325 ze zm.), uchwała się co następuje:

§ 1.

Przekazuję się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Wydział VIII Zamiejscowy w Radomiu skargę Prokuratora Rejonowego w Koziencicach z dnia 28.06.2021 uchwałę nr XVII.97.2020 Rady Gminy w Głowaczowie z dnia 27 marca 2020 roku w sprawie przyjęcia „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności na terenie Gminy Głowaczów na rok 2020”

§ 2.

Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Gminy

Piotr Marek

Głowaczów, 14.07.2021 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
Wydział VIII Zamiejscowy w Radomiu
ul. Juliusza Słowackiego 7
26-600 Radom**

Skarżący:

Prokurator Rejonowy w Kozienicach
ul. Konstytucji 3-go Maja 22
26-903 Kozienice

Strona przeciwna:

Rada Gminy Głowaczów
ul. Rynek 35
26-903 Głowaczów

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 30.08.2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.) dalej jako p.p.s.a. przekazuję skargę Prokuratora Rejonowego w Kozienicach z dnia 28.06.2021 r. na uchwałę Rady Gminy w Głowaczowie z dnia 27 marca 2020 r. Nr XVII.97.2020 w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Głowaczów na rok 2020, wnosząc na podstawie art. 151 p.p.s.a. o oddalenie skargi w całości jako oczywiście bezzasadnej.

Uzasadnienie

Prokurator Rejonowy w Kozienicach pismem z dnia 28.06.2021 r. zaskarżył przedmiotową uchwałę zarzucając jej naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art 11a ust. 1 i 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt oraz art. 7 i 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. poprzez niezrealizowanie wynikającego ze wskazanej normy kompetencyjnej ustawowego obowiązku dotyczącego obligatoryjnego wskazania wysokości i sposobu wydatkowania środków finansowych przeznaczonych na realizację poszczególnych obligatoryjnych zadań programu opieki nad bezdomnymi zwierzętami oraz zapobiegania bezdomności zwierząt.

W ocenie organu podniesione przez skarżącego zarzuty, w szczególności rzekomego dopuszczenia się przez Radę Gminy Głowaczów pominięcia uchwałodawczego i nie wypełnienia delegacji ustawowej wynikającej z art. 11a ust. 1 i 5 ustawy kompetencyjnej, dotyczącej obowiązku

określenia wysokości środków finansowych przeznaczonych na realizację obligatoryjnych zadań programu oraz wskazania sposobu wydatkowania tych środków, są bezzasadne.

Zgodnie z treścią art 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Odzwierciedleniem powyższej zasady na gruncie ustawy o samorządzie gminnym jest art. 40 ust. 1, w myśl którego na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. W niniejszej sprawie delegację ustawową do wydania przez Radę Gminy Głowaczów zaskarżonej uchwały stanowi ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt.

Odnosząc się kolejno do zarzutów skarżącego wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 11 a ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Z kolei treść art 11 a ust. 5 w/w ustawy wskazuje, iż program, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków. Koszty realizacji programu ponosi gmina.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż skarżący dokonał błędnej wykładni przepisu art. 11a ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt uznając, iż przepis ten nakazuje określenie sposobu wydatkowania środków przeznaczonych na realizację programu poprzez wymienienie zadań wykonywanych w ramach programu oraz określenie środków na realizację poszczególnych zadań. Z treści w/w przepisu wynika jedynie obowiązek rady gminy wskazania wysokości środków przeznaczonych na realizację programu, z którego to obowiązku Rada Gminy Głowaczów wywiązała się wskazując w § 12 ust. 2 załącznika do uchwały, iż kwota przeznaczona na realizację programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt wynosi 48 000 zł oraz obowiązek wskazania sposobu wydatkowania tych środków, co również Gmina Głowaczów uczyniła wskazując jakie kwoty zostaną przeznaczone na wyszczególnione w uchwale kategorie wydatków. Wskazać w tym miejscu należy, iż skoro przepisy ustawy o ochronie zwierząt wskazują jedynie ogólne obowiązek określenia „sposobu wydatkowania tych środków” i nie zawierają żadnych szczegółowych wskazówek jest to równoznaczne z brakiem w tym zakresie jakichkolwiek ograniczeń. Gdyby bowiem celem ustawodawcy było wprowadzenie wymogu zawarcia w treści programów jakichś konkretnych informacji odnośnie sposobu wydatkowania środków finansowych przeznaczonych na realizację programu (np. wskazania jakie kwoty zostaną przeznaczone na poszczególne zadania), to z pewnością dałby temu wyraz w powoływanym przepisie doprecyzowując jakie informacje na temat sposobu wydatkowania środków powinny znaleźć się w programie.

Niezależnie od powyższego odnosząc się do twierdzeń skarżącego, iż Rada Gminy wbrew przepisom nie rozdysponowała środków na wszystkie wymienione w programie zadania lecz w sposób nieuprawniony ograniczyła się do przypisania środków tylko do niektórych, wybranych przez siebie zadań, niezasadnie łącząc je w grupy oraz pominęła koszty dotyczące poszukiwania właścicieli dla bezdomnych zwierząt wskazać należy, iż przepis art 11 a ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt zawiera w treści zwrot „w szczególności” co wskazuje na katalog otwarty (przykładowy) zadań, które program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności

zwierząt może zawierać. W związku z powyższym bezzasadne są zarzuty skarżącego, iż lokalny prawodawca wbrew przepisom ustawy uregulował powyższą kwestię. Rada Gminy Głowaczów w treści § 12 ust. 2 załącznika do uchwały wskazała na zadania realizowane przez Gminę Głowaczów w ramach programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, wskazując jednocześnie kwoty przeznaczone na ich realizację.

Za niezasadny uznać również należy zarzut skarżącego dotyczący wskazania w uchwale maksymalnych kwot przeznaczonych na realizację programu, mimo iż brak jest do tego upoważnienia ustawowego, a konsekwencją takiego rozwiązania może być iluzoryczność realizacji celów programu. Ponownie wskazać należy, iż treść art. 11a ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt wskazuje jedynie w sposób ogólny, iż program zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków. Z treści przepisu nie wynika w jaki sposób ma być wskazana wysokość środków finansowych. Z uwagi na brak szczegółowego uregulowania tej kwestii uznać należy, iż nie ma w tym zakresie ograniczeń, a więc sposób w jaki wysokość ta ma być wskazana został pozostawiony decyzji rady gminy. Nie sposób również zgodzić się z twierdzeniem skarżącego, iż wskazanie maksymalnej wysokości środków finansowych bez wskazania minimalnych kwot powoduje iluzoryczność realizacji celów programu. Z uwagi na brak możliwości wskazania w sposób jednoznaczny wysokości kosztów, które faktycznie zostaną wydatkowane na realizację programu, przyjęcie maksymalnych wysokości (uwzględniających możliwości finansowe gminy) bez przyjęcia minimalnych kwot finansowania stanowi najbardziej elastyczne rozwiązanie, dające większe możliwości realizacji poszczególnych zadań w ramach przyjętego programu.

Ponadto wskazać trzeba, iż Wojewoda Mazowiecki nie kwestionował zgodności przedmiotowej uchwały z przepisami prawa, pomimo przysługujących mu w tym zakresie uprawnień uregulowanych w art. 91 ustawy o samorządzie gminnym. Co za tym idzie fakt opublikowania zaskarżonej uchwały w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego (bez zastrzeżeń Wojewody Mazowieckiego) daje podstawę domniemania zgodności treści uchwały z obowiązującymi przepisami prawa.

W związku z powyższym nie ulega wątpliwości, iż w § 12 załącznika do uchwały zostały zawarte regulacje dotyczące finansowania programu odpowiadające zakresowi ustawowego upoważnienia. Mając na uwadze, iż w niniejszej sprawie nie doszło do przekroczenia zakresu delegacji ustawowej, nie doszło także do istotnego naruszenia prawa, skarga prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie.

Wobec powyższej argumentacji, wnoszę jak na wstępie.